

[Steen Folke]

er i hvert fald til ringe trøst for de tusinder, som alligevel bliver arbejdsløse. Jeg tør godt vædde et eksemplar af Karl Marx' »Kapitalen« på, at heller ikke regeringens seneste skøn holder stik. Desværre er der ikke megen udsigt til, at finansministeren vil vinde et sådant væddemål; det kunne måske ellers være nyttigt for ham at kigge lidt på den bog i stedet for på de borgerlige økonomiske teorbøger og modeller, som gang på gang kommer til kort, når de konfronteres med kapitalismens barske virkelighed.

Man behøver ikke være marxist for at have et mere realistisk forhold til arbejdsløsheds virkelighed end finansministeren. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som bestemt ikke kan beskyldes for at have forlæst sig på Marx, skønner reelt, at arbejdsløsheden bliver af størrelsesordenen 200.000 for hele 1978. De formulerer det lidt mere indirekte med udgangspunkt i arbejdsdirektoratets skøn, der siger 197.000 arbejdsløse i første halvår. Dette bruger Arbejderbevægelsens Erhvervsråd til at sætte spørgsmålstegn ved sit eget tidligere skøn på 190.000 på årsbasis. Hvis ikke tallet skal nå de 200.000 på årsbasis, skal der ske et betragteligt fald senere på året, og hvem tror på det? Det meget omtalte opsving, som skal komme udefra og løse problemerne, tror vel ikke engang økonomiministeren og finansministeren på mere. Lad mig for en ordens skyld understrege, at i de 200.000 arbejdsløse, som må forudses, er indregnet ca. 20.000 ikke-forsikrede, men de er faktisk også en slags arbejdsløse.

Det er og bliver en falliterklæring for en socialdemokratisk regering, at arbejdsløsheden blot vokser og vokser. Intet i dette års finanslov tyder på, at der nu lægges op til en kursændring, til i praksis at prioritere kampen mod arbejdsløsheden over andre økonomiske og politiske mål.

Fremskridtspartiets ændringsforslag har som sædvanlig et omfang svarende til en middelstor provinstelefonbog. Det eneste fremskridt, de indeholder, er, at vi i år kun skal stemme om 5 af dem. Jeg skal ikke gå nærmere ind på de uhyrlige konsekvenser af at oprette det såkaldte fremskridtssamfund, hvor hovedprincippet er, at enhver er sin egen lykkes smed og fanden tager de bageste.

Heldigvis er det udelukket, at fremskridtspartiets telefonbog nogen sinde bliver den, der telefoneres efter her i landet. Frem-

skridtspartiets reaktionære drøm lader sig ikke virkeliggøre i et avanceret kapitalistisk samfund. Der går ingen vej tilbage fra 1978' kapitalistiske suppedas til et samfund, som dirigeres af kræfternes frie spil. Den eneste vej ud af suppedasen fører fremad til et solidarisk og menneskeværdigt socialistisk samfund. Men det er en helt anden historie.

De fem ændringsforslag, vi skal stemme om, vil jeg give et par ord med på vejen. Det er virkelig tankevækkende, at fremskridtspartiet ikke har fundet et eneste af de i hundredvis af nedskæringsforslag, som udgør mindst 90 pct. af det samlede antal, værdigt til at blive halet frem i lyset til en afstemning. Nej, de fem, som skal til afstemning, er alle nogle, hvorved der deles ud. Ved det ene forslag gennemføres skattelettelser på 12 mia kr., medens de fire andre drejer sig om udvæling af ca. 4 mia kr. til mere eller mindre udmærkede formål.

Om hvert enkelt af de fem ændringsforslag blot følgende:

VS vil gerne være med til at lette skatte trykket for de dårligst stillede i forbindelse med en omlægning af vores skattesystem. Men en forhøjelse af den skattefri bundgrænse til 30.000 kr. vil jo også gavne de rigeste. Dem vil fremskridtspartiet yderligere favorisere ved at afskaffe kapitalvindings skatten, medens vi omvendt ønsker at skærpe den. På den baggrund stemmer vi imod ændringsforslag nr. 538.

Vi vil gerne være med til at bevilge 2,3 mia kr. ekstra til at forhøje folkepensionen, som er uanstændigt lav, men forhøjelsen skal ikke baseres på fremskridtspartiets pensionsforslag, som vil give lige meget til Mærsk Mc-Kinney Møller og arbejdsmand Petersen. Vi vil derfor undlade at stemme vedrørende ændringsforslag nr. 839.

Vi vil ikke være med til at bevilge 1,4 mia kr. ekstra til arbejdsgiverne og stemmer derfor imod ændringsforslag nr. 843.

De 40 mill. kr. ekstra til de åndssvage kan vi stemme for. Her er virkelig et punkt, hvor det, fremskridtspartiet kalder gammelpartierne, forhindrer blot opretholdelsen af en nødtøftig standard.

VS vil også gerne være med til at bevilge mere til hjemmehjælp, men ikke efter fremskridtspartiets recept, så dér vil vi også undlade at stemme.